

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐੱਸ. ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਐੱਫ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ. ਐਮ. ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਥਾਨਕ

ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1914.

**ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ HI) - ਐੱਸ. 61—
ਆਕਟਰੋਏ ਡਿਊਟੀ—ਕੀ ਸਿਰਫ ਰੰਗਾਈ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਉੱਨ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ, 26**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤੋਂ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਓਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਉਸ ਉੱਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਰੰਗਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਨ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਵੇਲੇ "ਵਰਤਿਆ" ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣਾ।" ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ix: put io ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਵਰਤੋਂ" ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੰਗਾਈ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਵਰਤੋਂ" ਲਈ

ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸਤੂ ਰੰਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਰੰਗਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਸਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ।

ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।

ਏ., ਐਮ. ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮੋਗੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਪੰਡਟ, ਜੇ.—ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਐਮ. ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਡਾ

ਕੰਪਨੀ, 48, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁੜਗਾਉਂ, ਮੈ. ਐਸ.ਐਮ. ਰਾਮ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪੀ.

ਫਰੀਦਾਬਾਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3.

ਸਕੱਤਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਡਾਇੰਗ ਫੈਕਟਰੀ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿਖੇ ਸੀ। ਇਹ ਰੰਗਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਬੁਣਾਈ ਉੱਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਫਰਮ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਉੱਨ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਦੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ

3 ਨੇ ਉੱਨ 'ਤੇ ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਾਰਖਾਨਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਵਰਤੋਂ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਮੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਨ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਸਥਿਤ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਉੱਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਅਕਾਊਂਟ, ਪੰਜਾਬ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬੁਣਾਈ ਵਾਲੀ ਉੱਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 84(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ, 1911। 16 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਉੱਨ ਦੀ "ਵਰਤੋਂ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐੱਮ. ਐਸ. ਐਮ. ਰਾਮ ਲਾਲ ਸੇਂਟ, ਕੰਪਨੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਵਾਪਸ ਦੇਣ, ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਤਹਿਤ ^{ਸਕੱਤਰ}। ਉੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਯੂ ਪੀ 'ਤੇ ^{ਪਟੀਸ਼ਨਰ} ਨੇ ਪੰਜਾਬ, ਸਥਾਨਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1, ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ
Pandit, J. ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ। ਇਸ ਕਾਰਨ 7 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਰੰਗਾਈ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਨ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਰੰਗਾਈ ਲਈ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਉੱਨ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰੰਗਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਨ ਦੀਆਂ ਖੋਪਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉੱਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਉੱਨ ਨੂੰ "ਵਰਤਣ" ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਉੱਨ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਉੱਨ ਨਾਲੋਂ ਮਹਿੰਗਾ ਸੀ। ਰੰਗਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਉੱਨ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਓਕਟ੍ਰੇਏ

ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਇਸ ਉੱਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੰਗਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਮਾਨ ਇਸ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਐਮ/ਐਸ, ਐਸ.ਐਮ. ਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਉੱਨ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਟੀ* ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ "ਵਰਤੋਂ" ਹੈ। ਆਕਟਰਾਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ TM ^ ^ ਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ,
ਪੰਜਾਬ, ਸਥਾਨਕ

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਕੀ ਉੱਨ, ਜੋ ਇਸ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ - ਰੰਗਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਓਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ^{Pandit, J.} ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਨ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਕਟਰਾਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਨ 'ਤੇ ਅਕਟ੍ਰੇ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ? ਇਹ ਤੁੱਥ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਨ ਨੂੰ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉੱਨ "ਵਰਤੋਂ" ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ, ਮੰਨਿਆ, ਇਸ ਉੱਨ ਨੂੰ ਰੰਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਿੱਲੀ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਰੰਗਾਈ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਨ "ਵਰਤੋਂ" ਲਈ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਰੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ? ਸ਼ਬਦ "ਵਰਤੋਂ" ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਵਰਤੋਂ" ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੰਗਾਈ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਵਰਤੋਂ" ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸਤੂ ਰੰਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਰੰਗਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਸਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਰੰਗਾਈ, ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ "ਵਰਤਣ" ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਕਟਰਾਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਉੱਨ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੰਗਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਉੱਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ

M/s ਐਸ.ਐਮ. ਰਾਮ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਨ ਜੋ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਨ ਅਤੇ ਰੰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹਨ

— #• x "ਵਰਤਿਆ" ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ।
ਸਕੱਤਰ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

ਪੰਜਾਬ, ਸਥਾਨਕ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਟਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਰਲ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਅਫਸਰ, ਕਾਰਪੋਰਾ - ਪਰੀਦਿਤ, ਜੇ. ^ion °f^^ ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ (1) ਅਤੇ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਜੀਤਮਲ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2)। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਣਕ ਮਿੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਸ ਕੇ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਰਤਿਆ" ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਨੂੰ ਛਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਸਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਰਮਾ ਸ਼ੈੱਲ ਆਇਲ ਸਟੋਰੇਜ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, ਬੇਲਗਾਮ ਬਨਾਮ ਬੇਲਗਾਮ ਬੋਰੋ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ, ਬੇਲਗਾਮ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੰਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਥੇ, ਬਰਮਾ ਸ਼ੈੱਲ ਕੰਪਨੀ ਬੇਲਗਾਮ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੰ

ਮਹਿਜ਼ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਟਰੋਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਟਰੋਲ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਟਰੋਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਟੈਕਸ

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਐਸ ਐਸ ਦੁਲਟ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ